

Het Boalder volkslied is gemaakt in de dertiger jaren door meester Luimes, hoofd van de school in Baalder. De heer Lina uit Hardenberg heeft het laatste couplet gemaakt in 1963 ter gelegenheid van het verharden van de wegen in Baalder.

Woar de ho - ge pöp - pel - beu - me rit - selt

met hun zul - vren blad. Woar de for - se stoat ' ge

ee - ken, schaduw warpt op't wandel - pad. Woar de

fris - se boer - de - rij - gies, schoel goat tus - sen't gru - ne

holt. Doar is't scho - ne land van Boal - der kost' lijk

oord veur jong en old. Doar is't scho - ne land van

'Boal - der kost' lijk oord veur jong en old.

Het Boalder Volkslied

Woar de hoge pöppelbeume
ritselt met hun zolvren blad.
Woar de forse stoatige eeken
schaduw warpt op 't wandelpad.
Woar de frisse boerderijgies
schoel goat tussen 't grune holt.
Doar is 't schone land van Boalder } bis
kost'lijk oord veur jong en old.

Woar bij mooie zommeroavond
nachtgeaal zien lietie kweelt.
Woar dat lieve kleine diertie
't oor der mensen zuties streelt.
Woar een ieder graag noar lustert
noar dat nachtegalenlied.
Doar is 't schone land van Boalder } bis
Kost'lijk oord veur jong en old.

Woar de mooie Vecht zich slingert
langs de es-grond en de wei.
Woar een ieder kan genieten
in de mooie moand van mei.
Woar de landman ow kan teuen
wat zien noeste vliet vermag.
Doar is 't olde land van Boalder } bis
woar men meestied welvaart zag.

Woar ontgunnen woeste gronden
priekt er met een riek gewas.
En de koene rustig grazen
in het jong malse gras.
Woar deur vliet en noeste arbeid
heel de heidestrook verdween.
Doar is 't mooie land van Boalder } bis
kost'lijk oord veur iedereen.

Woar de nije wegen leiden
langs het wuivend golden graan.
En deur malse grune weiden
doar hef iens mien wieg-estoan.
Reis ik ok noar verre kusten
woar ik in de wereld goa.
Toch zal ik niet eerder rusten } bis
veur da'k weer in Boalder stoa.